

током свог постојања еволуирао од почетног стања у коме је монарх био претежнији чинилац да би се преко система уравнотежене краљевско-парламентарне власти и парламентарне суверености данас дошло дотле да извршна власт има премоћ и да чак може и да се говори и о њеној ограниченој супрематији. У француском парламентаризму је све другачије јер се тамо развила појединачна министарска одговорност тако да пад једног министра не повлачи и пад целе владе јер су оне хетерогене и састављене од представника више странака. У француској владе падају у скупштини и њихов пад не повлачи распуштање парламента, због чега су оне слабије у односу на енглеске које су јаче и стабилније. То је и навело нашег Слободана Јовановића да тврди да у Енглеској влади води парламент док је у Француској обрнуто јер тамо скупштина заповеда владом. И у енглеском као и у континенталном (француском и др) парламентаризму кључни моменат за разумевање његовог механизма је однос између законодавне и извршне власти. За тај однос је пре свега важна политичка одговорност владе пред парламентом па је то уједно и главно средство утицаја парламента на владу. У свим варијантама парламентаризма влада (кабинет) произилази из парламентарне већине; њу образује странка (странке) која у парламенту имају већину, која је победила на парламентарним изборима. Сам тај чин образовања владе иницира шеф државе када мандат за састав владе поверава странци, (њеном лидеру) која је победила на парламентарним изборима и обезбедила већину у парламенту. Изабрана влада мора да ужива поверење парламента и она је на власти све док то поверење ужива. Неповерење може да буде изгласано целој влади или једном или више министара (као нпр. у Француској, Италији и др.) док се у енглеској варијанти парламентаризма свака изјава неповерења једном члану кабинета тиче целог кабинета па повлачи и његов пад-свих министара. Ово неповерење влади парламент може да изгласа било на своју иницијативу (посланика) или иницијативу саме владе када она сама постави питање свог поверења пред парламентом. Поред ове министарске одговорности постоје још нека друга права и средства којима парламент утиче на владу као што су право контроле над њеним радом, постављање питања, подношење интерпелације када се отвара расправа у парламенту о раду владе, вођење анкете и др. Наравно, у парламентарном систему је важна улога извршне власти у целини – дакле и владе и шефа државе, с тим да је влада одвојена од шефа државе; она има свог председника, који у њено име општи и са шефом државе као и са другим државним органима. Но, у парламентарном систему не постоји само једносмеран однос владе према парламенту